

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

Nr. 30 / FEBRUARIE 2014

30

Dezbateră, folosită ca metodă de învățare în învățământul gimnazial |
de MIRELA ROȘIORU

Școala părinților – o alternativă viabilă pentru optimizarea comunicării între
generații | de CAMELIA TIMOFTE

Motivația respectului. Gânduri de dascăl | de MIHAIELA POP

Exerciții stimulative pentru cultivarea creativității în cadrul orelor de limba și
literatura română | de GIORGIA GROZA

Testul FROSTIG, prevenție și intervenție | de ADELA-GABRIELA MUREȘAN

TIC – o nouă dimensiune a comunicării | de ADELA-GABRIELA MUREȘAN

Medii virtuale de învățare pentru dezvoltare profesională continuă |
de MARIA-DANIELA CHIVULESCU

Joc și dramatizare pe meleaguri irlandeze | de ALEXANDRA MIRICIOIU

Cum să faci fizica mai atractivă | de ELENA VLĂDESCU

Participarea la un curs Comenius: Spice Up Your Teaching Ideas-

Methodology in Practice Today | de CRISTINA DUMITRU

Franceza, între tradițional și modern | de MARIOARA CAPĂȚĂ

Editor: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Online: www.iteach.ro/experiencedidactice

Partener: Institutul de Științe ale Educației

Revista "iTeach: Experiențe didactice" își propune să promoveze aspectele practice ale predării, învățării și evaluării școlare prin aducerea în prim plan a experiențelor concrete ale cadrelor didactice. Constituie un canal de comunicare și de informare în cadrul comunității cadrelor didactice înscrise pe platforma iTeach.

Descriere prin cuvinte cheie:

didactică aplicată, practică pedagogică, situații educative, experiențe didactice

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

Cod de identificare ISSN / înregistrarea Bibliotecii Naționale a României:

iTeach: Experiențe didactice (online) = ISSN 2247 – 966X

ISSN – L = 2247 – 966X

EDITOR: **TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație**

www.tehne.ro

REDACȚIA:

Str. Dr. Louis Pasteur 54

București 050536

COLECTIV DE REDACȚIE

Olimpiu ISTRATE (Universitatea din București, Departamentul pentru Formarea Profesorilor)

Oana GHEORGHE (Institutul de Științe ale Educației)

Irina VASILESCU (Școala Nr. 195 București)

Simona VELEA (Institutul de Științe ale Educației)

Alexandra BUNICA (TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație)

Doru ȘTEFĂNESCU (Social IT)

Simona GĂBUREANU (Universitatea Politehnica București, Catedra pentru Pregătirea Personalului Didactic)

E-MAIL: echipa@iteach.ro

PAGINA REVISTEI:

www.iteach.ro/experiencedidactice

Dezbateră, folosită ca metodă de învățare în învățământul gimnazial

De **Mirela Rosioru**

Disciplinele cuprinse în aria curriculară „Om și societate” sunt discipline pentru care comunicarea didactică cuprinde multe conținuturi raportate la unitatea de timp. Ele sunt în corelație cu specificul unor metode de învățământ, mai ales metode de comunicare orale, precum: expunerea, demonstrația și conversația euristică. Pentru a contracara principalelor dezavantaje care apar în timpul activității didactice atunci când se realizează comunicarea verticală și comunicarea orizontală, cadrul didactic trebuie să ofere informații interesante, relevante, consistente elevilor în același timp cu menținerea unui feed-back eficient. Tema aleasă combină creativ metodele de comunicare orală (metoda discuțiilor și metoda dezbaterilor), metodele de explorare a realității (metoda studiului de caz) și metodele de învățare prin acțiunea practică (metoda jocurilor = metoda ludică sau învățarea prin joc).

Disciplinele cuprinse în aria curriculară „Om și societate” sunt discipline pentru care comunicarea didactică cuprinde multe conținuturi raportate la unitatea de timp. Ele sunt în corelație cu specificul unor metode de învățământ, mai ales metode de comunicare orale, precum: expunerea, demonstrația și conversația euristică. Pentru a contracara principalelor dezavantaje care apar în timpul activității didactice atunci când se realizează comunicarea verticală și comunicarea orizontală, cadrul didactic trebuie să ofere informații interesante, relevante, consistente elevilor în același timp cu menținerea unui feed-back eficient (1)

Tema aleasă combină creativ metodele de comunicare orală (metoda discuțiilor și metoda dezbaterilor)(2), metodele de explorare a realității (metoda studiului de caz (3) și metodele de învățare prin acțiunea practică (metoda jocurilor = metoda ludică sau învățarea prin joc(4).

Referitor la tema studiului de caz ales (Anul european al cetățenilor, anul 2013) acesta se încadrează cazul descriptiv(5) , având în vedere că se prezintă motivația alegerii temei acestui an european, se compară principalele drepturi ale cetățenilor înscrise în cele două acte fundamentale ale statului român (Constituția) și U.E. (Carta drepturilor fundamentale a U.E.), se rezolvă un rebus, se realizeze o dezbateră privind importanța /relevanța drepturilor, se lucrează activitățile didactice cuprinse pe un site creat de la inițiativa comisiei Europene și dedicat copiilor din U.E. pentru cunoașterea drepturilor cetățenilor europeni.

Prezentăm două activități practice: „Drepturile mele” și „Colțul copiilor”, numărul minim de ore recomandate pentru implementare este de 2 ore, cu posibilitate de extensie până la 4 ore. Precizăm că aceste activități au fost aplicate la clase mai întâi în cadrul programului național “Să știi mai multe, să fii mai bun!” și apoi diseminat în cadrul sesiunii de comunicări metodico-științifice Colocvii didactice din Constanța. Disciplinele unde se pot aplica sunt: Cultură civică și Dirigenție pentru nivel

gimnazial.

Studiu de caz: Anul european al cetățenilor

Motivația alegerii temei: În fiecare an Comisia Europeană lansează la începutul lunii ianuarie 2013 „Anul European al Cetățenilor”, un an care este dedicat nouă și drepturilor noastre. Acest An European coincide cu un moment de răscruce al procesului de integrare europeană: în 2013 se împlinesc 20 de ani de la introducerea, în 1993, prin Tratatul de la Maastricht, a cetățeniei europene și mai rămân un an până la desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European.

Activitatea 1: Drepturile mele Scop: identificarea principalelor drepturi, libertăți și îndatoriri fundamentale înscrise în Constituția României, Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Carta drepturilor fundamentale a UE Obiective: La sfârșitul activității didactice elevii urmează să realizeze: compararea drepturilor naționale cu drepturile europene (stabilirea de asemănări și deosebiri folosind diagrama Venn); ierarhizarea acestor drepturi, în urma unei dezbateri Resurse materiale: Constituția României (capitolul II), Carta drepturilor fundamentale a UE (capitolul V) Loc de desfășurare: sala de clasă /laboratorul de informatică pentru acces la Internet Organizarea activității: individual, frontal, pe grupe Desfășurarea activității: profesorul distribuie elevilor fișe cu principalele drepturi extrase din textul Constituției capitolul II și cu textul Cartei drepturilor fundamentale a U.E. Fișa poate avea următorul format, în oglindă, pentru ușurarea acțiunii de comparare. Elevii identifică drepturile comune și notează în caseta mediană corespondența acestora .Elevii fac constatări, emit aprecieri. Folosind diagrama Venn elevii realizează o comparare grafică a celor două documente fundamentale privind drepturile cetățenilor având în vedere următoarele direcții de lucru: enumerarea drepturilor prevăzute în Constituția României și în Carta drepturilor fundamentale a U.E., identificarea drepturilor comune din cele două documente oficiale și enunțarea de opinii privind importanța /relevanța drepturilor identificate. Extensie: pentru fixarea cunoștințelor dobândite elevii pot fi antrenați într-un mini-concurs de tip REBUS, în mod individual sau pe grupe de câte 2-3 elevi. Câștigă elevul /grupa care identifică cel mai mare număr de drepturi în intervalul indicat (de ex. 5 minute).

Activitatea 2: „Colțul copiilor” Scop: prezentarea, într-o manieră oportună și atractivă, a site-ului Uniunii Europene despre drepturile copiilor și destinat copiilor și adolescenților. Obiective La sfârșitul activității didactice elevii urmează să realizeze: familiarizarea cu site-ul oficial al U.E. destinat drepturilor copiilor și adolescenților; însușirea, prin jocuri și quiz-uri, a principalelor drepturi ale copiilor și adolescenților Resurse web: http://europa.eu/kids-corner/index_ro.htm Loc de desfășurare: laboratorul de informatică pentru acces la Internet Organizarea activității: individual, frontal Desfășurarea activității: profesorul permite aproximativ 5-7 minute elevilor pentru a naviga pe site pentru familiarizare. Elevii descoperă secțiunile: Spune-ți părerea, Drepturile de fiecare zi, Copii în pericol, Online, Drepturile speciale, Ce este un copil, Școala, și Familia. Fiind o activitate care se desfășoară în laboratorul de informatică este necesar un ecran cu videoproiector pentru ca profesorul să facă o prezentare uniformă, oferind explicații. Evident că profesorul a navigat în prealabil pe site-ul sursă și nu

face acest lucru prima data cu elevii în clasă. Având în vedere că sunt 8 secțiuni și fiecare dintre ele are 2-3 sub-meniuri se pot alege maxim două secțiuni per ora didactică pentru navigare /testare /jocuri educative.

Referințe:

- (1) Frunză Virgil, *Teoria comunicării didactice*, Ovidius University Press, Constanța, 2003, p. 145 (2) Cerghit Ioan, *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2006, pp. 145-151 (3) Ibidem, pp. 232-239 (4) Ibidem, pp. 262-271 (5) Peretti de Andre, Legran Jean-Andre, Boniface Jean, *Tehnici de comunicare*, Editura Polirom, Iași, 2006, pp. 365-368

Bibliografie:

- *Constituția României* (din anul 1991, revizuită în anul 2003), Editura Best Publishing, București, 2010
- *** *Agenda Europa*, edițiile 2011 și 2012
- *Carta drepturilor fundamentale a UE*, <http://eur-ex.europa.eu/ro/treaties/dat/32007X1214/htm/C2007303RO.01000101.htm>
- <http://europa.eu/citizens-2013/ro/home> — site oficial al Comisiei Europene dedicat Anului european al cetățenilor
- http://europa.eu/kids-corner/index_ro.htm — site specializat inițiat de Comisia Europeană în anul 2012: „Colțul copiilor”, secțiunea „Află ce drepturi ai”
- http://europa.eu/teachers-corner/index_ro.htm - site specializat inițiat de Comisia Europeană din anul 2012: „Spațiul profesorului” - sursă de materiale didactice.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experientedidactice/dezbaterea-folosita-ca-metoda-de-invatare-in-invatamanul-gimnazial>)

Școala părinților – o alternativă viabilă pentru optimizarea comunicării între generații

De **Camelia Timofte**

Părintele contemporan pare prins într-un șablon care nu îi oferă multe alternative. Se admite că a fi părinte este cea mai mare responsabilitate a oricărei persoane și că nu poate fi comparată cu niciuna dintre celelalte responsabilități profesionale sau sociale. Ritmul vieții cotidiene nu lasă răgazul necesar decantării celor mai bune soluții diverselor probleme ivite. Școala părinților sau dialogul vârstelor nu este un deziderat, ci o realitate palpabilă, concretizată în programe educaționale proiectate ca

întâlniri ale părinților interesați a-și împărtăși experiența parentală cu alți conlocutori dornici de a afla ce fac alții în situații similare, ce metode să adopte atunci când pare că toate variatele disponibile au fost epuizate.

Mulți părinți de adolescenți găsesc comunicarea dificilă cu generația mai tânără. Unde mai pui că sunt în directă confruntare cu mirajul tehnologiei care oferă tot — și casa și masa, cum ar spune bunica! Și pe bune dreptate, de multe ori așa se pare a fi. Atunci ce abordare să ai, dacă din start ai impresia că ești competitor într-o bătălie gata pierdută! Părintele contemporan pare prins într-un șablon care nu îi oferă multe alternative. Se admite că a fi părinte este cea mai mare responsabilitate a oricărei persoane și că nu poate fi comparată cu niciuna dintre celelalte responsabilități profesionale sau sociale. Ritmul vieții cotidiene nu lasă răgazul necesar decantării celor mai bune soluții diverselor probleme ivite.

Școala părinților sau dialogul vârstelor nu este un deziderat, ci o realitate palpabilă, concretizată în programe educaționale proiectate ca întâlniri ale părinților interesați a-și împărtăși experiența parentală cu alți conlocutori dornici de a afla ce fac alții în situații similare, ce metode să adopte atunci când pare că toate variatele disponibile au fost epuizate.

Nu de multe ori te întâlnești cu mulți părinți ce se declară depășiți de situație. De altfel, nu de multe ori situațiile de viață sunt atât de complexe, încât este dificil să întrezărești din prima o soluție magică. Toate aceste întâlniri pleacă de la câteva premise general acceptabile. Adolescența apare ca etapă imediat următoare copilăriei, perioada magică a libertății acceptate, atunci când adultul se așteaptă la greșeli ca la o normalitate a dezvoltării. Părinții recunosc dependența copiilor lor de ei, iar aceștia din urmă acceptă dependența lor de adulții familiei. Copiii își delimitează succesul din perspectiva aprobării părinților ca o reacție de compensare a eforturilor depuse. Ei, treptat, ajung în vârful performanței lor, devin copii experți în manipularea sistemului de funcționare cu adulții. Astfel, se întrezărește începutul căutării unei noi identități, care nu este ușor definibilă, ci mai degrabă este clar contrastivă de identitatea adult-dependentă de până la acel moment. Adolescentul forțează legătura cu părinții în descoperirea acestei noi identități, ceea ce este mai degrabă o dorință emoțională, decât una logică. El tânjește după libertate, fără să fie totuși abandonat de părinți. Ei își revendică propria imagine, refuzând-o pe aceea creată de părinți atâția ani, o imagine deseori pigmentată de prea mult fard, de haine bizare sau de frizuri ciudate.

În această vâltoare se naște opoziția părinților. Pe măsură ce adolescenții sunt în căutarea cât mai multor provocări, pentru a-și dovedi puterea și abilitățile, părinții simt nevoia de a strânge corzile pentru a readuce pe fâgașul inițial copilul rătăcit. Aceste este punctul beligerant. Aici intervine școala părinților care vrea să formuleze răspunsul întrebării – Libertate totală sau rezistență?

Părinții sunt sfătuiți să nu ofere libertate totală adolescenților, ci să le creeze un cadru provocator care să le permită afirmarea. Ori acest lucru este posibil, dacă li se oferă libertatea de a alege. Doar aceasta le permite șansa de a străluci, iar adulților bucuria de a le împărtăși succesul. Cu toate acestea, părinții trebuie să își continue lupta pentru combaterea unor tresăltări mai dure ale

adolescenței, acceptând ideea că multe dintre aceste confruntări sunt sortite eșecului.

Astfel, Școala Gimnazială George Emil Palade s-a afirmat în planul educativ județean prin o inițiativă singulară – proiecte destinate exclusiv adulților interesați de problematica actuală a educării tinerei generații, cu precădere a adolescenților. Prin consecvența derulării acestora, s-a creat deja o tradiție lăudabilă, recunoscută de către Inspectoratul Județean Școlar.

Enumerăm câteva programe derulate până în prezent, la care am participat în calitate de lector sau coordonator de proiect:

- „Metode inovative de comunicare”, 2010-2011, în parteneriat cu CCD Buzău. Proiectul e înscris în CAEN, Domeniul Școala Părinților, Poziția 155;
- „Dezvoltarea competențelor de comunicare cu părinții”, 2011-2012 avizat ISJ, Buzău, în parteneriat cu Comitetul reprezentativ de părinți;
- „Părinți și cadre didactice investim în educarea copiilor noștri”, 2009-2010 avizat ISJ, Buzău, în parteneriat cu Comitetul reprezentativ de părinți.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/scoala-parintilor-optimizarea-comunicarii-intre-generatii>)

Motivația respectului. Gânduri de dascăl

De **Mihaiela Pop**

Respectul reprezintă o condiție mai mult decât necesară, aș putea spune vitală, în profesia didactică, pentru calitatea actului predării – învățării și pentru ca elevii să fie pregătiți a înfrunta toate cerințele unei lumi în continuă dezvoltare. Elevii au nevoie de dascăli bine pregătiți, bine recompensați și tratați cu respect de familiile lor și de societate. E adevărat că respectul este una dintre valorile morale pe care copilul ar trebui să o cunoască, mai întâi, în familie. Fac un mic efort de memorie și îmi amintesc cum obișnuiau părinții mei să vorbească la adresa profesorilor noștri și ni se părea firesc să avem o atitudine de respect față de aceștia. E adevărat că vremurile s-au schimbat și sunt demult trecute zilele în care simpla prezență a profesorului impunea respect, atât din partea părinților, cât și a elevilor. E din ce în ce mai greu să le câștigi respectul într-o societate în care valorile morale sunt în declin iar egocentrismul câștigă tot mai mult teren. A né câștiga azi respectul necesită mai mult efort, însă nu e imposibil.

Una dintre cele mai bune metode de a face acest lucru este, după părerea mea, să fii acel gen de persoană-model pentru elev,

persoana căreia elevul i-ar cere oricând un sfat, o părere în legătură cu problemele care îl frământă sau cu devenirea lui ca om. Eu am trăit asemenea experiențe alături de elevii mei, deși aceștia se află la o vârstă încă fragedă (școala gimnazială) dar cu care, dacă reușești să-l "câștigi", urnești munții din loc și ai senzația (poate printre cele mai recompensatoare) că, fără ca ei să devină neapărat docili, te-ar urma cu plăcere. Mă refer aici la integritate.

Dacă vom promova succesul în fața elevilor, fără a fi noi înșine un model de succes, riscăm să né pierdem credibilitatea și să fim luați drept ipocriți. Poate sunt cuvinte mari dar, ca profesori, eu cred că ceilalți ar trebui să-și dorească să aibă ceea ce avem noi. Și aici nu mă refer la bunuri materiale, la poziție socială sau la putere, ci la un bun caracter. Caracterul este acel ceva ce nu poți cumpăra cu bani, dar pe care toată lumea, indiferent de statut social sau nivel de educație, îl admiră și îl respectă.

Poate întâia întrebare pe care și-o pune în minte un elev când se întâlnește pentru prima oară cu profesorul de la clasă este: *Cine ești tu?* La această întrebare răspunsul trebuie să fie mult mai important și mai impresionant decât sunetul numelui tău. Deci caracterul ar trebui să iasă la iveală chiar și dacă încă nu ai apucat să îți spui numele. Chiar dacă nu te prezinți din prima oră elevilor, aceștia își vor dori să îți afle. Modul în care te plimbi prin clasă, vorbești, felul cum arăți sau te îmbraci, comportamentul, modul de a vorbi, de a răspunde ar trebui să-I facă pe elevi să-și spună: *Vreau și eu să fiu așa!* sau: *E o persoană deosebită!* Prin urmare, dacă tu te respecți, vor înțelege că și ei trebuie să te respecte.

Alte întrebări pe care și le pun elevii despre profesor sunt: *De ce este important ceea ce vrea să mă învețe?* sau dacă vorbești serios. Cred că né putem da seama cu toții de importanța acestor răspunsuri în construirea credibilității la clasă. Respectul și reputația profesorului la clasă depinde foarte mult de răspunsuri clare și credibile la aceste întrebări.

Deci, sfatul meu este să predăm cu pasiune, în ciuda tuturor piedicilor, discreditărilor sau prejudecăților de care uneori né lovim.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/motivatia-respectului-ganduri-de-dascal>)

Exerciții stimulative pentru cultivarea creativității în cadrul orelor de limba și literatura română

De **Giorgia Groza**

În cadrul orelor de limba română, creativitatea ar trebui cultivată prin excelență, doar că programa testului final de evaluare impune „îndoctrinarea” elevilor cu același gen de exerciții, cu memorarea rezumatelor, caracterizărilor și argumentărilor pentru obținerea rezultatului dorit, în detrimentul imaginației, creativității, ingeniozității. Prin urmare, în cadrul unor ore este necesar să fie puse în valoare dezvoltarea personală a elevilor (capacitatea de utilizare maximă, eficiență a cunoștințelor și a propriei experiențe).

Studiul limbii române în școală are o importanță deosebită, deoarece, pe lângă faptul că limba unui popor se identifică cu modul particular de a înțelege existența, limba română are un statut oficial care asigură dobândirea cunoștințelor din sfera celorlalte obiecte de învățământ, procesul studierii limbii române în școală fiind parte integrantă a acțiunii de cultivare a gândirii elevilor (spirit de observație, capacitate creatoare, imaginație, etc.) a disponibilităților de a întreține relații interumane eficiente, imperativ categoric al dezvoltării vieții moderne.

Realizarea obiectivelor generale ale studierii limbii române impun respectarea unor cerințe metodologice care derivă din particularitățile disciplinei și din factorii care condiționează însușirea instituționalizată a ei. Astfel, procesul de predare-învățare urmărește limba în funcțiune, nu limba ca sistem abstract. Aceasta înseamnă că nu interesează predarea abstractă a unor norme gramaticale, ci abordarea funcțională și aplicativă a acestora ca elemente constitutive a unei comunicări coerente și corecte.

Pentru o învățare eficientă pusă sub semnul activizării elevilor, se impune implementarea metodelor moderne de predare într-un procent covârșitor, neexcluzând metodele și procedeele tradiționale cum ar fi: comunicarea, conversația, analiza lingvistică, fonetică, morfologică, lexicală, sintactică, ortografică, a punctuației și stilistică, învățarea prin exerciții, dar rolul covârșitor va fi preluat de brainstorming, metoda mozaic, a bulgăreului de zăpadă, a ciorchinelui, a galeriei, etc. Profesorul va deveni un mediator, iar lecțiile, experiențe de învățare prin stimularea imaginației și creativității elevilor, care în acest mod, vor deveni adaptabili și competitivi. Pentru aceasta trebuie stimulate componentele creativității: ingeniozitatea, spontaneitatea, flexibilitatea, noutatea prin aplicații stimulative, interesante, plăcute.

În realizarea lecțiilor de recapitulare finală putem avea în vedere o serie de **exerciții stimulative**, care să cultive creativitatea și imaginația elevilor.

1. Putem începe de la un cuvânt-cheie pentru a formula sarcini ce vizează compartimentele limbii: probleme de vocabular, sintaxă, semantică, morfologie, stilistică și continuând cu exerciții distractive în care să realizeze diferite asocieri stimulând găsirea conexiunilor prin idei.

Pornind de la cuvântul PRIETENIE, putem formula sarcini de găsire a sinonimelor, antonimelor, integrarea în anumite contexte pentru a îndeplini diverse funcții sintactice, alcătuirea familiei lexicale și a câmpului lexical din care face parte cuvântul, grupuri vocalice, formarea unor figuri de stil pornind de la termenul în discuție, enumerarea unor opere literare cu această temă, găsirea unor proverbe („Prietenia cutreieră în ritm de dans pământul și né invită pe toți să né redeșteptăm pentru preamărirea fericirii” Epicur; „Egalitatea este sufletul prieteniei” Aristotel; „Prietenia îndoiește bucuriile și înjumătățește necazurile” F. Bacon; „Prietenia unui om mare este o binefacere a zeilor” Voltaire, etc.) și continuând cu exerciții atractive în care să descopere o serie de metafore „bucuria de a trăi”, „sensul existenței”, „caritate reciprocă”, „virtutea altruștilor”, etc; sau constituirea unei definiții a termenului pornind de la fiecare literă a acestuia: **P**uterea de a avea încredere în oameni **R**ostul bucuriilor **I**ubire **E**mpatie **T**răire intensă **E**fervescentă **N**ecesitatea de a comunica **I**mboldul de a merge mai departe **E**ternitate

2. O aplicație asemănătoare constă în sugerarea a trei-patru cuvinte-cheie cu care elevii vor alcătui rime, dialoguri, narațiuni, punând accent pe munca în echipă.

3. O altă metodă de activare a elevilor este „povestea șirului”. Fiecare elev propune un cuvânt, se face inventarul acestora pe tablă și se alcătuiește o narațiune, refăcându-se apoi povestea șirului.

4. Un exercițiu la fel de antrenant, dar și amuzant este „știrea trăznită”. Prin amestecarea într-o urnă a o sută de cuvinte, fiecare elev va alege trei dintre acestea și va compune o știre trăznită, căreia colegul de bancă îi va da un titlu. Lista poate conține termeni precum: alfabet, bisturiu, cort, drojdie, elegie, finanțare, grindă, hienă, iod ș.a.

5. Un exercițiu ce stimulează imaginația ar fi găsirea de soluții la unele întrebări neașteptate de tipul: la ce s-ar mai putea folosi o gâsă, un manual de matematică, o vază etc? Ce s-ar fi întâmplat dacă Lefter Popescu ar fi avut lozurile cu adevărat câștigătoare? Dacă popa Tanda ar fi ajuns preot într-un sat foarte bogat?

6. Cultivarea imaginației se face și în cadrul orelor de literatură atrăgând interesul elevilor către acest domeniu prin rescrierea unui fragment dintr-o operă literară într-o versiune nouă: „În altă zi né trezim că iar vine părintele la școală cu moș Fotea, cojocarul satului care né aduce, dar de școală nouă, calculatoare, DVD-uri, sisteme home-cinema...”.

7. În prezența elevilor se notează prin numerotare câte un titlu reprezentând o temă pentru eseurile lor. Fiecare își alege un număr, iar profesorul le comunică titlul viitorului eseu pe care-l vor prezenta într-un termen stabilit. Iată câteva astfel de titluri: „Trăiesc în mezozoic”, „Dacă aș fi singur”, „Ce caut pe pământ”, „Povestea unui fulg de nea”, „Casa băntuită”, „Tabieturile mele”, „Lumea zburătoarelor”, „Cartea cu o mie de dorințe”, „Sunt un magician”, „Trăiesc doar o zi”, „Fantezie și realitate”, „Cum pot zbura”, „Viața unui cărăbuș”, „Destinul bradului”, „La capătul puterilor”, „Fac orice”, „Sunt o stea în galazie”, „De ce aici și acum?”, „Am prieteni, am totul”, „Ce-aș face dacă...”, „Nimic”, „Egoismul”, „Sufletele morților”, „Cer lumină”, „Nu renunț”, etc.

Creativitatea nu are limite, trebuie doar să o stimulăm, să

o activăm, eliminând caracterul descriptivist din acțiunea didactică și adoptând o viziune nouă asupra limbii, ceea ce duce la formarea de competențe și performanțe în alegerea și combinarea elementelor componente ale sistemului limbii, într-o manieră personală.

Bibliografie: 1. Parfene Constantin, Metodica studierii limbii și literaturii române în școală, Iași, Editura Polirom, 1999. 2. Goia Vistian, Frăgătoiu Ion, Metodica predării limbii și literaturii române, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1995. 3. Paul Cornea, Introducere în teoria lecturii, București, Editura Minerva, 1988. 4. Marinescu Silvia, Dinescu Rodica, Invitație la educație, Pitești, Editura Carminis, 2003. 5. Casa Corpului Didactic, Deva, Dezvoltarea creativității în cadrul orelor de limbă și comunicare, suport de curs, Deva.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/exercitii-stimulative-pentru-creativitate>)

Testul FROSTIG, prevenție și intervenție

De **Adela-Gabriela Muresan**

C. M. este elev în clasa la care predau. Este printre cei mai tineri copii din clasă, abia în luna ianuarie împlinind 7 ani. Are încă un frate mai mic, în vârstă de 2 ani. Din spusele mamei, a frecventat grădinița doar grupa pregătitoare, nu în mod regulat, mama fiind pe atunci preocupată mai mult de creșterea fratelui mic, de numai câteva luni.

1. Întrebarea de referință pentru care se face evaluarea psihologică

În cazul lui Cătălin, am inițiat evaluarea din rațiuni pur pedagogice, deoarece, încă de la primele activități la clasă la începutul clasei întâi, am observat că nu are o capacitate de atenție suficient de matură pentru un copil de clasa întâi. De fiecare dată când realizam sau propuneam o sarcină de lucru individuală sau colectivă, nu înțelegea ceea ce se vorbește, avea o privire pierdută, greu se putea concentra, și nu realiza sarcina nici măcar la un nivel minim. Pe de altă parte, cel mai deosebit comportament era cel care presupunea capacitatea de concentrare și activitatea de copiere a unui model de pe tablă.

Nu percepea semnele, spațiile, la scrierea semnelor grafice la limba română, respectiv scriere (nu percepea corect titlul, aliniatul, scrierea cursivă) și la matematică. Mai precis, o slabă capacitate de perceptivă și motrică. Trădată și de expresia feței. De aceeași atitudine a copilului se plângea și mama care lucra mult cu el acasă suplimentar. De multe ori mi-a cerut ajutorul pentru a putea lucra complementar cu el acasă, conștientă fiind de problemele copilului. Așadar, evaluarea a fost susținută de

mama copilului pentru a vedea care sunt dificultățile cu care se confruntă copilul și pentru a putea interveni în mod eficient pentru ca acest elev să facă față sarcinilor școlare în mod normal.

2. Informații ce țin de istoria personală a cazului

Cătălin Moldovan provine dintr-o familie cu venituri modeste, mama e casnică, tatăl e șofer. Locuiesc într-un apartament confort II alături de o altă soră vitregă, de 15 ani, dintr-o căsătorie anterioară a tatălui. Mama fetei a murit de 11 ani. Copilul s-a născut la termen, s-a dezvoltat normal și nu suferă de nici o boală gravă, în afară de viroze respiratorii. Mama a mai precizat că băiatul a fost dus la grădiniță abia după împlinirea vârstei de 5 ani, din motive obiective, ea fiind însărcinată cu al doilea copil, fiica vitregă trebuind să meargă la școală, tatăl plecat mai tot timpul. S-a integrat bine în colectivul de la grădiniță. Nu s-a implicat prea mult nici doamna educatoare în activități individuale cu copilul, din considerentul că subiectul nu avea experiența pe care copiii din grupa lui o aveau. În vacanțe se joacă alături de alți copii în fața blocului unde locuiesc, nu este violent, jocurile fiind specifice vârstei lui. În timpul liber se joacă pe calculator acasă, se uită la desene animate. Obişnuiește să doarmă până târziu, deoarece seara stă până târziu. Din relatările mamei am mai aflat că în copilăria lui Cătălin nu au existat evenimente stresante, boli grave sau schimbări majore intervenite în viața copilului.

Atitudinea și/sau conduita părinților față de: - **copil:** Mama are o atitudine normală față de copil. Își dorește ca fiul ei să învețe carte. Ea a absolvit 12 clase, știe și e interesată ca fiul ei să facă față cerințelor școlare. - **școală:** Părinții sunt interesați de situația copilului. Mărturisesc că nu-i lipsește copilului nimic zilnic. În cazul în care lipsește de la școală din motive obiective, mama este cea care mă anunță și rezolvă temele de casă, ajutându-l pe copil.

Background-ul subiectului. Comportamentul în școală: La școală subiectul se comportă relativ normal. Nu are devedieri comportamentale. În pauze e agitat, aleargă cu toți ceilalți copii pe culoarele școlii. Nu e agresiv în mod exagerat, participă la jocurile celorlalți copii. Nu se simte frustrat, se integrează bine în colectivul de elevi. De asemenea, nu e nemulțumit de faptul că stă în banca întâi, fără a se muta prin rotație în fiecare poziție de pe rând, așa cum se întâmplă cu ceilalți elevi din clasă. Motivul pentru care nu se mută e unul simplu: din cauza deficienței de percepție pe care am sesizat-o și am studiat-o la subiect, prefer să îl mențin în această poziție pentru a-i supraveghea constant atenția și percepția.

Motivația alegerii instrumentului

Testul Frostig (*The Marianne Frostig Developmental Test of Visual Perception*) s-a concretizat în urma studiilor întreprinse de Frostig și colegii săi privind relația dintre întârzierile în dezvoltarea vizual-motorie și slaba performanță școlară. Concluziile muncii acestui colectiv (Frostig, Maslow, Leferver și Whittlesey, 1964) au fost că este necesar un screening vizual-motor înaintea clasei I pentru a determina capacitatea copilului de a face față cerințelor școlare, în special în achiziția cititului și scrisului. Acest test poate fi aplicat copiilor între 4 și 8 ani, preșcolari, școlari mici sau copii mari care întâmpină dificultăți la învățare, la aceștia evaluarea având caracter clinic. Testul măsoară capacitățile perceptive și motrice prin 5 subteste:

1) Coordonarea ochi-mână. Sarcina subiectului este aceea de a trage linii drepte, șerpuite sau întrerupte între distanțe diferite.

2) Obiectul — fondul percepției. Vizează capacitatea subiectului de a diferenția între fondul percepției și obiectul percepției, pe fonduri care se complică gradual. Testul cuprinde de asemenea figuri geometrice ascunse care trebuie identificate.

3) Constanța formei. Subtestul presupune recunoașterea unor figuri geometrice în timp ce acestea își schimbă mărimea, construcția și plasarea spațială, diferențierea acestor figuri de alte construcții geometrice. Sunt utilizate ca modele obiectuale cercuri, pătrate, alte patrulatere, elipse.

4) Poziția spațială. Examinează recunoașterea poziției formelor prezentate serial. În test se utilizează desene simplificate ale unor obiecte cotidiene.

5) Relațiile spațiale: analiza formelor și a modelelor simple. Formele sunt alcătuite din linii de diferite lungimi și unghiuri, pe care copilul trebuie să le copieze. Pentru a ajuta copilul există puncte de sprijin.

Așadar, testele care au fost aplicate au fost în așa manieră combinate astfel încât să ofere o imagine cât mai fidelă a dificultăților cu care se confruntă subiectul. De asemenea, ipoteza că subiectul are dificultăți de orientare spațială și o deficiență mintală ușoară urmează a fi probată. Poate fi confirmată sau infirmată.

3. Observații relevante din timpul examinării

Testul Frostig i s-a părut cel mai frumos, deoarece personajele sugerate de imagini și verbal de mine l-au motivat să realizeze sarcinile propuse. Nu a mișcat nici o foaie, se mișca el să vadă unde a ajuns cu liniile pe care le trasa.

FIȘA DE COTARE. TESTUL FROSTIG

I a 1 - 2p,	I c 10 - 2p,	3 - 1p,	IV b - 2p
2 - 2p	11 - 2p	4 - 1p	V a - 1p, 1p
, 3 - 2p,	I d 12 - 2p,	II b 5 - 2p,	V b - 1p, 1p
4 - 1p,	13 - 2p	6 - 3p,	V c - 1p, 1p
5 - 1p	I e 14 - 2p,	7 - 1p,	V d - 0,5p
I b - 6 - 1p,	15 - 2p,	8 - 2p	V e - 0,5p
7 - 1p,	16 - 1p,	III a 1 - 4p	
8 - 1p,	II a 1 - 1p	III b - 1p	
9 - 1p	, 2 - 1p,	IV a - 4p	

4. Evaluarea calitativă a rezultatelor. TESTUL FROSTIG

Coordonarea ochi - mână. La acest subtest, subiectul a obținut 25 de puncte din 30 - punctaj maxim. Relevanța e faptul că subiectul e capabil să traseze fără dificultăți linii drepte, șerpuite sau întrerupte între distanțe diferite. Prin urmare, subiectul are o foarte bună coordonare ochi - mână.

Obiectul - fondul percepției. Cele 12 puncte (din 20 depuncte maxim) obținute de subiect indică o capacitate redusă de a diferenția între fondul percepției și obiectul percepției pe fonduri care se complică în mod gradual. De asemenea, pe fonduri gradual complicate, percepția unui obiect e tot mai dificilă. E vorba de proba zmea II - b - 7 și proba ouă II - b - 8. Prin urmare, subiectul identifică dificil figuri geometrice ascunse.

Constanța formei. Subiectul a obținut doar 5 puncte din 17 la această probă, având un coeficient perceptiv scăzut, sub medie.

Acest rezultat relevă faptul că nu recunoaște figuri geometrice în timp ce acestea își schimbă forma, mărimea, construcția și plasarea spațială, nereușind să diferențieze aceste figuri de alte figuri geometrice. Subiectul întâmpină dificultăți în realizarea acestei sarcini, spunând "Gata! Nu mai sunt altele!"

Poziția spațială. Punctajul obținut la acest subtest corespunde unui nivel peste medie, 6 puncte din maxim 8. recunoaște bine poziția formelor prezentate, IV a, dificultăți având în a găsi desenul care corespunde formei date - planșa IV b, 6 și 8.

Relații spațiale. Cele 7 puncte obținute la acest subtest din maxim de 8 indică faptul că subiectul reușește să analizeze cu succes formele și modelele simple. Aceste forme sunt alcătuite din linii de diferite lungimi și unghiuri, în realizarea cărora subiectul este ajutat de existența unor puncte de sprijin. De remarcat e faptul că la ultimele desene, C, D, E din planșele V, liniile sunt întrerupte, iar pe desen am marcat ordinea uneori illogică de scriere a liniilor de către subiect. Reușește per ansamblu, dar problema e la fondul percepției, la obiect și la poziție. Nu are o vedere clară a desenului, studiază mereu linia scurtă de la un punct la altul, fără a remarca lungimea sau forma de contur.

Concluzii

Rezultatele slabe obținute în activitatea de citit - scris de la clasă, care au fost un punct de plecare în realizarea acestui studiu de caz se confirmă prin analiza calitativă și interpretarea testelor conform indicațiilor date de psihologii care le-au conceput. Prin urmare, există a mare relevanță între percepție și funcția motrică. Din cauza unei percepții defectuoase, subiectul citește pe bucăți, scrie cu întreruperi, nu știe ce anume scrie. Percepția globală a subiectului supus testării se află la un stadiu net inferior comparativ cu alți subiecți, de aceeași vârstă. Prin urmare, ipoteza că subiectul are dificultăți de orientare spațială și o deficiență mintală ușoară se confirmă.

Recomandări

Având în vedere cele de mai sus, există posibilitatea ameliorării eficienței școlare printr-o educare specializată, chiar preventivă, a organizării perceptiv - vizuale, a psihomotricității, pe baza unor metode și procedee adaptate. De asemenea, se pune în discuție împreună cu institutorul itinerant organizarea unui program special care să pună accentul pe o mai bună dezvoltare a funcției perceptivă în cazul subiectului de față. Un mare deficit se constată și în ceea ce privește limbajul verbal. Subiectul se exprimă greu la clasă, folosește aceleași cuvinte zilnic, vocabularul e sărac în termeni. Poate fi o cauză în plus pentru comportamentul perceptiv - motor al subiectului. Subiectul va fi ajutat la școală și acasă, prin programe specializate, bine organizate. Nu se pune problema adaptării unui curriculum special ca în cazul deficiențelor mintale, ci pe crearea unor activități menite să ajute subiectul în a percepe detaliile, din imagini care prezintă aglomerări de forme. Informațiile culese cu ocazia aplicării acestor probe, pe baza analizei modului de rezolvare ca urmare a diferitelor ajutoare concrete acordate, pot fi utilizate și în activitățile instructiv - educative în vederea dozării gradului de concretizare și de abstractizare a procedeelelor didactice, în funcție de diferențele interindividuale și de particularitățile elevilor în ceea ce privește capacitatea de învățare.

[illegible]

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/testul-frostig-preventie-si-interventie>)

7

diverse colțuri ale lumii.

În acest context se discută azi de inteligență colectivă, adică nu e important numai accesul la informații, ci și manifestarea interacțiunilor, a schimburilor dintre subiecții cunoașterii. Această realitate este valabilă atât pentru profesori, cât și pentru elevi. Amintesc aici site-urile și soft-urile create special de profesori pentru profesori, dar și de elevi pentru elevi. Un grup precum Grupul Clasei unde elevi și profesori postează deopotrivă informații sau deschid fir de discuții sunt chiar constructive, fac parte din comunicarea TIC.

Cel mai important loc de întâlnire cred că este eTwinning, spațiul virtual care dezvoltă competențele digitale, competențele de comunicare scrisă și orală într-o limbă străină. Desigur că pentru a forma și dezvolta astfel de competențe e nevoie de o educație în acest sens încă de la vârste fragede. Pas cu pas, prin astfel de comunicare, se transmit valori, atitudini, limbaj elevat, pretențios, sunt utilizate creații diverse care să exprime. Chiar o cifră e valorificată în limbă străină (4 — four). Se învață astfel un limbaj al semnelor care se descifrează ușor de cunoscători. În plus, Comunicarea orală într-o limbă străină se realizează ușor prin intermediul tehnologiei, elevi și profesori ai mai multor școli din țări diferite pot comunica on-line pe teme diverse de interes comun. E un pas înainte pe care îl descoperim, îl utilizăm și care aduce din punctul de vedere al progresului omenirii reale beneficii. De aceea relaționarea în cadrul proiectelor educative internaționale e posibilă, datorită limbajului comun TIC. Apreciem, adoptăm și valorificăm civilizații, obiceiuri, tradiții. Suntem, cu zi ce trece, mai bogați, mai creativi, originali și promovăm diversitatea. În acest sens înțeleg limbajul TIC.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/tic-o-noua-dimensiune-a-comunicarii>)

Medii virtuale de învățare pentru dezvoltare profesională continuă

De **Maria-Daniela Chivulescu**

Au trecut câțiva ani de când am luat contact pentru prima oară cu ceea ce se numește astăzi CVI (comunitate virtuală de învățare), în cadrul unui program de formare pe probleme de utilizare a tehnologiilor multimedia în procesul instructiv-educativ. Dorința de perfecționare permanentă, curiozitatea provocată de noutatea cursului, dar și ajutorul formatorilor bine pregătiți și amabili m-au mobilizat atunci să-mi înving temerile inerente, reușind să învăț pas cu pas să utilizez platforma educațională respectivă (de la accesarea platformei și crearea unui cont până la editarea profilului, realizarea și

încărcarea temelor, participarea la activitățile de învățare on-line propriu-zise și la discuțiile tematice de pe chat ș.a.).

Deși credeam că aceasta va fi unica mea experiență într-un mediu virtual de învățare, cu timpul am descoperit că a fost doar începutul. Au urmat încercări stângace de aplicare a ceea ce învățasem la clasă, alte cursuri, din nou încercări... uneori și reușite. Și toate au fost doar din dorința de a învăța și de a mă adapta cerințelor secolului XXI, de a răspunde prerogativelor învățământului modern românesc, dar mai ales de a-i ajuta pe elevi să facă față cerințelor societății în care trăiesc și se dezvoltă, să devină profesioniști de mâine.

În ultima vreme mi-am redescoperit interesul pentru cursurile on-line, iTeach și eTwinning!

Într-o societate competitivă bazată pe cunoaștere, competențele cadrelor didactice constituie o condiție fundamentală pentru dezvoltarea abilităților și capacităților de bază ale elevilor: comunicare, inițiativă, autonomie, creativitate, utilizare responsabilă a noilor tehnologii, antreprenariat, cooperare, utilizarea limbilor străine, competențe civice.

Argumentul principal pentru inițierea programului iTeach constă în faptul că, într-o societate competitivă bazată pe cunoaștere, competențele cadrelor didactice constituie o condiție fundamentală pentru dezvoltarea abilităților și capacităților de bază ale elevilor: comunicare, inițiativă, autonomie, creativitate, utilizarea responsabilă a noilor tehnologii, antreprenariat, cooperare, utilizarea limbilor străine, competențe civice.

iTeach este un spațiu virtual dedicat practicienilor din sistemul de învățământ care propune și implementează două concepții actuale asupra activității de perfecționare: **1.** formarea continuă a cadrelor didactice nu se rezumă la parcurgerea unor cursuri, ci este un proces care include și schimb colegial de experiență, participare la proiecte, vizite de studiu, activități colaborative, cercetare pedagogică și de specializare, experiență și reflecție asupra propriei activități didactice, eforturi personale de sinteză și de valorificare a experienței prin publicarea de articole și materiale didactice; **2.** rețelele socio-profesionale online pot fi utilizate cu succes ca și comunități de învățare și de transfer de idei, informații, resurse, valori, practici și atitudini.

Programul eTwinning este un program dedicat parteneriatelor dintre cadrele didactice din învățământul preuniversitar din Europa. La nivel național, eTwinning beneficiază de sprijinul a 35 de Birouri Naționale de Asistență.

Conceptul eTwinning, relativ simplu, pornește de la ideea colaborării prin intermediul spațiului virtual între școli din diferite țări europene, ajungându-se în final la dezvoltarea și desfășurarea propriu-zisă a unor proiecte comune. Spre deosebire de alte programe ale Uniunii Europene, în cazul proiectelor eTwinning, școlile nu primesc sprijin financiar deoarece colaborarea dintre școlile partenere se realizează on-line, iar deplasările nu sunt neapărat necesare, nefiind însă exclusă posibilitatea acestora. Astfel, prin acțiunea eTwinning sunt puse la dispoziția cadrelor didactice, pe platforma etwinning.net, instrumente moderne de lucru care încorporează facilitățile oferite de Internet și de mass-media în era actuală, cu scopul de a promova cooperarea între școlile europene, în cadrul unor proiecte educaționale diverse. Este totodată o modalitate adecvată societății actuale de a implica elevii în propria

formare, prin îmbunătățirea competențelor TIC și a celor de utilizare a limbilor străine, a competențelor de comunicare, în general, dar și de participare activă la învățare.

eTwinning-ul sau înfrățirea instituțională presupune ca o școală din România să construiască o legătură aparte cu o școală din altă țară, această relație de parteneriat având ca scop și principală consecință stimularea și dezvoltarea procesului educațional din ambele școli. Ideea este ca, prin intermediul TIC, cele două școli să colaboreze, să împărtășească idei și experiențe, să învețe una de la cealaltă, în paralel cu dezvoltarea competențelor digitale, a celor de comunicare într-o limbă străină/de circulație internațională, dar și a celor de colaborare. Proiectele eTwinning care folosesc TIC-ul sunt variate, de la dezvoltarea în comun a unor bloguri ale școlilor implicate la crearea de clase virtuale sau forumuri dedicate anumitor discipline de învățământ. Condiția esențială este să existe voință și interes real pentru a demara aceste activități, consecvență, seriozitate și deschidere spre nou.

Platforma eTwinning oferă „un spațiu virtual sigur, unde regulile sunt respectate, un spațiu cu acces nelimitat și gratuit, unde se pot stabili legături cu alte cadre didactice din țară și din străinătate pentru a face schimb de idei, pentru a învăța bazându-se pe experiență, pentru a colabora”. De asemenea eTwinning oferă „o pagină proprie de profil, unde, constant, se pot împărtăși bune practici, se pot disemina rezultate și produse ale activității proprii sau se pot posta idei de proiecte etc”. Tot în laboratoarele eTwinning se desfășoară „seminarii online de învățare intensivă, cu o tematică diversă, moderate de un specialist.

Aici au loc discuții și dezbateri, se lucrează în grup și se desfășoară activități cu aplicabilitate în clasă”. Principalul avantaj al platformei îl reprezintă suportul pentru derularea de proiecte. „Proiectele eTwinning pot fi cu ușurință integrate în curriculum și oferă o cale eficientă de dezvoltare a competențelor celor implicați în actul educațional, de aducere a școlii în realitate, de adaptare a acesteia la noua generație”.

În concluzie, eTwinning reprezintă o modalitate eficientă de abordare a educației prin derularea proiectelor ce presupun parteneriate la nivel internațional, oferind participanților un schimb de experiență într-un mediu virtual, fără obstacole de ordin geografic, economic, politic sau cultural.

Bibliografie: [1] www.etwinning.ro [2] ISTRATE, O. et al. (2013) Rolul proiectelor educaționale realizate prin parteneriate școlare internaționale. Raport preliminar eTwinning RO12. București, TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație. Online: http://www.etwinning.ro/eTw_RO12_raport_preliminar.pdf [3] www.iTeach.ro

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/medii-virtuale-de-invatare-pe-ntru-dpc>)

Joc și dramatizare pe meleaguri irlandeze

De **Alexandra Miricioiu**

Povestea mea începe așa... Cu ceva timp în urmă am pus la cale, împreună cu prietena mea Iulia, o plecare la unul dintre cele mai interesante cursuri de formare, dintre cele propuse de Comenius, într-una dintre cele mai frumoase orașe din Europa. Am scris aplicațiile, le-am depus și URRRAAA!!! ...am fost acceptate amândouă. Cât ai bate din palme, timpul a zburat pe lângă noi și iată-né în aeroportul Otopeni stăpânite de emoții.

Am ajuns în Irlanda. Mirajul Dublinului și-al oamenilor din toate colțurile lumii né-a cuprins. Intrăm în hotelul în care suntem cazate, lăsăm bagajele și ieșim să admirăm peisajul. E ceva mirific...flori, flori peste tot, oameni care te salută înainte de a te cunoaște, miros îmbietor de cornuri proaspete și cafea. Burnițează, dar asta face totul mai proaspăt. Né întorcem la hotel ca să-i întâlnim pe cei 20 de profesori veniți din 6 țări europene ca să participe la stagiul general de formare intitulat „Interacting in Dublin”, „Teaching and learning using games and drama activities”. Avem să aflăm că sunt niște oameni interesați, plăcuți, prietenoși, creativi, dezinhibiți, sociabili. A fost o seară minunată! Mă culc cu gândul la obiectivele pe care mi le-am stabilit când am plecat pe acest traseu: doresc să învăț noi strategii de abordare a conținuturilor din curriculum-ul național, să-mi extind repertoriul de jocuri didactice, care mă va ajuta la dezvoltarea abilităților de gândire ale elevilor mei, să învăț să includ comunicarea nonverbală în abordarea unor conținuturi de învățare, pentru a-mi ajuta elevii să fie mai expresivi, să joace mai bine în piesele de teatru, doresc să-mi ghidez colegii spre cursuri de formare continuă prin Programul Sectorial Comenius, vreau să învăț să fiu eu.

Dis-de-dimineață plecăm spre sala de curs. Este aproape, doar la câteva străzi distanță, dar ...parcă mi-ar fi plăcut să fie mai departe. Ajungem în fața unei mărețe uși roșii, păzită de doi spiriduși verzi și de învingătoarea Molly Malone. Trecem pragul și cât ai clipi începe cursul. Jocurile didactice și micile piese de teatru pe care le-am pus în scenă m-au metamorfozat din cursantul temător în aspirator, fluture, copac, elicopter, oglindă, regină, într-un om fără inhibiții, o persoană gata să se exprime în orice fel pentru a fi mai bine înțeleasă de cei din jur, o femeie mult mai sigură pe ea. Imediat mi-am dat seama că mă voi întoarce acasă cu un bagaj imens de jocuri și activități dramatice care vor contribui la dezvoltarea gândirii, creativității, competențelor de comunicare ale elevilor mei, dar și la dezvoltarea mea. Eram din ce în ce mai încântată de prima mea „poveste în mișcare”. Zile treceau foarte repede. Orele de formare zăreau și eu mă simțeam din ce în ce mai bogată. După-amiezile ni le petreceam prin „orașul muzeu”. Muzeu, catedrale, parcuri găsești la tot pasul. Am vizitat cel mai mare

parc din Europa, Catedrala Sf. Patrick, Guinness Storehouse, Muzeul de Ceară, Gradina Amintirilor, Trinity College, Muzeul de Istorie și am mai fi avut multe. Seara ne întâlneam cu toții la masă, în diferite restaurante alese de către formatori.

Ziua de joi vine cu o nouă încântare. Aflăm că ne vom pune ținutele de gală și vom merge la teatru. Supeeer! Spre seară plecăm spre "Abby Theatre", unde se prezintă piesa "Translation", de Brian Friel. Experiența a fost extraordinară. Actorii au ridicat sala în picioare. Am învățat foarte multe despre istoria Irlandei. Încă o reușită.

În ultima seară are loc înmânarea certificatelor și bineînțeles, așa cum fusesem obișnuiți, nu poate fi ceva monoton. Totul se desfășoară sub forma unui joc, într-un local cu specific irlandez. Lacrimile de fericire și de tristețe încep să apară pe câte un obraz. Sunt melancolică, dar mulțumită și fericită că am avut parte de așa o experiență.

Am ajuns acasă și am realizat că după această experiență s-au schimbat multe în viața mea profesională. Cursul reușise să-mi satisfacă toate așteptările, toate obiectivele pe care mi le propusesem când l-am ales și am aplicat pentru el. Activitățile didactice care au urmat acestuia s-au bazat pe mai multă cooperare, lucru în echipă, punerea în scenă a unor „piese de teatru” în fiecare oră de curs, în funcție de fiecare conținut predat-învățat-evaluat, integrarea comunicării nonverbală în abordarea unor conținuturi de învățare. Așa am început să dau mai departe elevilor, colegilor, prietenilor, părinților ceea ce dobândisem.

În decembrie 2011 am ajutat-o pe colega mea să depună candidatura pentru o bursă Comenius. A reușit! În perioada 7 - 14 iulie 2012 a urmat cursul "Interacting in Dublin".

Povestea a continuat cu o altă reușită. În această vară am pus pe hârtie capitolele lucrării metodico-științifice pentru acordarea gradului didactic I. Tema lucrării se pliază pe tema cursului. Între filele primei mele cărți, "Metode și tehnici de dezvoltare a gândirii critice", se regăsesc metodele însușite în țări străine.

Și-am mers mai departe. Am diseminat în ședințele cu părinții, consiliile profesionale, cercurile învățătorilor, în reviste de specialitate, la simpozioane. Utimele articole fiindu-mi publicate în lucrarea "Proiectarea didactică și managementul european în spațiul românesc" - februarie 2013, în "Revista Învățământului Preuniversitar" - septembrie 2013 și luna trecută în revista "iTeach: Experiențe didactice".

Nu m-am oprit nici aici. Acum câteva luni formatorii au venit și în România. Au deschis un sediu în istoricul oraș Suceava. I-am invitat pe meleaguri dâmbovițene pentru a pune în scenă piese de teatru în limba engleză. Elevi din Pucioasa, Târgoviște, dar și din împrejurimi, i-au aplaudat minute în șir. Directorii școlii au fost foarte încântați de legăturile stabilite. Acum urmează să ne revedem în Cluj.

Viața mea personală este mai colorată. Sunt și mai jovială. Acelor oameni le-a plăcut râsul meu molipsitor și l-au valorificat în fiecare moment. M-am simțit importantă tot timpul. V-am spus o parte dintr-o poveste de succes care "a colorat" viețile elevilor și colegilor mei, prietenilor și a înveselit viața mea prin oportunitățile ei. "Și-am încălecat pe-o șarpe, Și v-am spus povestea așa."

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/joc-si-dramatizare-pe-meleag-uri-irlandeze>)

Cum să faci fizica mai atractivă

De **Elena Vladescu**

În iunie 2013 am participat la stagiul Comenius de formare continuă "One Week Course For Teachers Of Science — Making Science More Attractive", desfășurat în orașul Cheltenham din Marea Britanie. Părea foarte potrivit pentru ceea ce-mi propusesem. Așa au gândit, probabil, și alți 19 profesori din 8 țări europene care și-au ales acest curs. Am avut ocazia să vedem un cadru aplicativ al metodelor și tehnicilor de predare a Științelor în Anglia, să vizităm școli, muzee și să participăm la un festival al științelor. În acest articol prezint un proiect de fizică, la capitolul de optică, pentru a sublinia importanța diferitelor aspecte ale fizicii prin folosirea a cât mai multor exemple din viața reală și de a utiliza diferențierea în procesul de predare prin strategii de egalitate, diversitate și de incluziune.

Iluminarea publică

Resurse: ghidul elevului, criteriile de evaluare, calculator, videoproiector.

SCENARIUL DIDACTIC

(1) Captarea atenției. Prezentarea problemei (5 min): Calculați costul minim anual pentru iluminarea unui km dintr-un drum de 8 m lățime. (<http://www.ingenious-science.eu/web/guest/practices/gallery?practiceId=320>)

(2) Conducerea învățării: Cât costă iluminarea stradală? (lucru pe grupe).

FIȘA DE LUCRU Materiale necesare: caiete, calculator, ghidul elevului. Ipoteză: Un drum este bine luminat, dacă intensitatea luminii în orice punct al sau este de cel puțin 10 de wați pe metru pătrat. Înălțimea unui felinar este de 5 metri. Becul felinarului are o putere de 1000 wați.

Sarcini: 1. Recitiți textul de la paginile 1 și 2 ale acestui ghid. Spuneți două cerințe pe care un iluminat stradal bun ar trebui să le îndeplinească. 2. Cum poate un inginer varia intensitatea iluminării stradale? Exprimați două modalități. 3. De ce este ne este bună prea multă lumină? Dați două motive. 4. De acum încolo vom presupune că un kWh de energie electrică ne costă 0,15 €. Calculați costul anual minim al iluminării unui kilometru de drum, care este de 8 metri lățime. Să presupunem că luminile sunt aprinse pentru, în medie, 8 ore pe zi și că toata lumina cade pe drum. 5. Luând în considerare doar lumina produsă de un

singur felinar, arătați că intensitatea luminii pe drum direct sub felinar este egală cu 40 watts/m². Pentru calcule, folosiți formula intensității luminoase $S=P/d^2$, unde S este intensitatea luminii în W/m², P este puterea în wați și d este distanța în metri față de sursa de lumină.

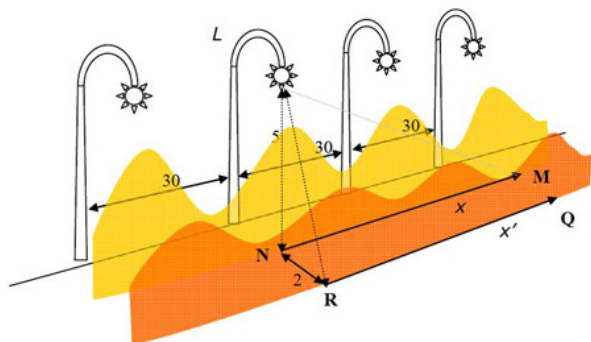

Fig. 1. Un rând de lampadare de stradă

6. Acum, să ne deplasăm paralel cu trotuarul, la o distanță x de lampadar, adică în punctul M. Intensitatea luminoasă în acest punct este egală cu

$$S_M = P / (25 + x^2)$$

. Completați tabelul:

x	0	5	10	15	20
S					

7. Până acum ne-am deplasat paralel cu trotuarul, acum considerăm că ne deplasăm spre mijlocul drumului, în punctul R aflat la 2 m de punctul N. Folosind teorema lui Pitagora, demonstrați că intensitatea luminoasă S în acest punct este: $S=34,48$ watts/m². 8. Dacă ne deplasăm acum pe direcția Rx' în punctul Q, demonstrați că intensitatea luminoasă va fi dată de expresia

$$S = \frac{1000}{29 + (x')^2}$$

9. Lampadarele sunt însă așezate pe ambele părți ale străzii. Presupunem că sunt așezate drept în drept. Figura 2 arată o vedere de sus a străzii.

Fig. 2. O vedere de sus a străzii

Cercurile strălucitoare sunt lampadarele. Acolo avem S cu valoarea cea mai mare. Cele mai întunecate puncte sunt indicate cu o stea neagră, în mijlocul drumului și la jumătatea dintre două lampadare. La această variație a luminii, contribuie toate felinarele. Să considerăm contribuția felinarului D, în punctul de sub N. Folosind teorema lui Pitagora, demonstrați că intensitatea luminoasă produsă de felinarul D imediat sub felinarul N este $S=11,23$ watts/m². 10. Acum, încercăm să calculăm costul și vom

mai presupune că pentru întreținere fiecare bec ne costă 200 € pe an, iar pentru fiecare metru din stâlpul de oțel al felinarului, mai cheltuim alți 50 euro pe an. Pentru a înțelege problema, până acum am considerat valorile de 5 metri pentru înălțimea felinarului, de 1000 de wați pentru puterea becului și 30 de metri pentru distanța dintre două felinare. În fisierul 213_streetlighting_en.xls, puteți mișca 3 cursoare pentru a varia aceste valori și a considera problema cât mai generală posibil. Condițiile de bază ce trebuie să fie îndeplinite, sunt: maximul intensității nu trebuie să depășească 320 W/m², iar minimul valorii pentru intensitatea luminii nu trebuie să fie mai mică de 10 W/m². Dacă luăm în calcul toate condițiile, formula pentru costul total în euro pe an pe metru de drum este: $C = (400 + 100h + 0,9P) / a$ unde h și a sunt în metri și P este în wați. Desigur că în viața obișnuită sunt mulți alți factori de care depinde iluminatul public, dar noi am simplificat problema ca să o înțelegem. Acum puteți deschide fișierul Excel, pentru a calcula costul electricității, variind a , h și P . Câștigă echipa care găsește soluția cea mai ieftină, respectând cerințele problemei.

(3) Fixarea. Fiecare grupă va realiza, la alegere, cel puțin una din următoarele sarcini de lucru:

1. Realizați o scurtă piesă de teatru în care să explicați importanța opticii în viitoarea carieră a unui elev. 2. Construiți o machetă la scară pentru o stradă iluminată ca în problemă. 3. Elaborați o prezentare Power Point cu tema "Iluminarea stradală - ce idee strălucită!".

4. Evaluare:

Echipele expun în fața clasei produsele activității desfășurate pe grupe.

Bibliografie:

<http://www.ingenious-science.eu/web/guest/practices/gallery?practiceId=320>

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/cum-sa-faci-fizica-mai-atractiva>)

Participarea la un curs Comenius: Spice Up Your Teaching Ideas-Methodology in Practice Today

De **Cristina Dumitru**

Prezentul articol împărtășește experiența unei activități de formare în Malta, desfășurată în perioada 24-28 iunie 2013 - un curs pentru profesori organizat de către Syddansk Erhvervsskole (Odense Tekniske Skole) din Danemarca și executive Training Institute din Malta, cu numele *Spice Up Your Teaching Ideas-Methodology in Practice Today*.

Pentru a participa la acest curs de formare, am parcurs o serie de etape premergătoare, respectiv: am citit informațiile furnizate de Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale ANPCDEFP pe site-ul agenției, www.llp-ro.ro, la secțiunea Mobilități individuale de formare continuă, unde am găsit tot ce aveam nevoie pentru a depune aplicația necesară (Apelul Național — ghidul candidatului, baza de date, cursuri, etc.). Ori de câte ori am avut întrebări, am contactat doamnele responsabile de acțiune de la care am primit răspunsuri prompte, concise și eficiente.

Activitățile de formare au constat din diverse ateliere de lucru ale căror teme principale au fost :

- profilul și caracteristicile celor care învață, ale elevilor, nivelul lor de dezvoltare și nevoile individuale de învățare;
- cum încurajăm elevii să vorbească;
- stiluri și inteligențe multiple;
- învățare cooperativă;
- învățarea bazată pe sarcină;
- spune-mi o poveste! sau cum folosim poveștile în clasă;
- dezvoltarea limbajului: strategii de corectare a erorilor, gramatica distractivă.

De asemenea, am avut program social și am vizitat o mulțime de locuri interesante de pe insulă. Principalele metode de prezentare au fost educația non-formală, brainstorming-ul, folosirea instrumentelor digitale, discuții. Mi-aș dori în primul rând să aplic toate metodele eficiente învățate aici ca de exemplu - învățarea bazată pe activitate, chimia de cuvinte, tehnicile de a spune povești, strategii de încurajare a elevilor să vorbească.

Activitatea de formare s-a desfășurat frontal, în perechi, în grupe de lucru. S-au utilizat metode de lucru interactive (joc de rol, brainstorming), studiu de caz, prezentări Power point, prezentări video. În fiecare zi s-au utilizat metode ICT în prezentare, discuții de grup, simulări și jocuri de rol. Apreciez că activitățile au fost judicios planificate, în concordanță cu planul trimis participanților la curs, iar modul de desfășurare al acestora a încurajat schimburile interactive și exprimarea liberă a opiniilor. Organizatorii au manifestat un bun nivel de pregătire și o implicare remarcabilă.

Fiecare participant a făcut o scurtă prezentare despre învățarea limbilor materne și străine din țara lor și despre paradigmele care conduc această componentă a educației la ei în țară. Am beneficiat de resurse multiple, recomandări, modele practice de realizare a evaluării și de proiectare a activităților de la clasa incluzivă. Prezentarea și expunerea teoretică au fost alternate cu exerciții de grup. Exercițiile au vizat la început cunoașterea reciprocă a participanților iar mai apoi, deprinderea cunoștințelor și abilităților practice pentru evaluarea elevilor și proiectarea unei educații incluzive. De asemenea pe lângă informațiile bine structurate și foarte utile am avut oportunitatea de a gusta din plin din cultura acestei țări. A fost o experiență interesantă, utilă și plăcută în același timp; 5 zile în care am aflat, observat, apreciat, comparat experiențele colegilor noștri de peste hotare în domeniul educației. Activitatea de formare a reprezentat o oportunitate de a-mi îmbunătăți activitatea didactică, de a cunoaște alte sisteme de învățământ și de a stabili relații cu ceilalți participanți la curs, în vederea unor viitoare schimburi de bune practici în învățământul special și demarării de noi proiecte.

A fost o oportunitate pentru mine de a participa la acest curs, acest lucru nu-l puteam realiza fără o finanțare europeană. Acest stagiul, a reușit să creeze un spațiu pentru a intra în contact direct cu un grup eterogen, cu diversitatea culturală și lingvistică și mi-a îmbogățit cunoștințele legate de educația interculturală și capacitatea de comunicare și interrelaționare cu ceilalți participanți, lucru care mă va ajuta în plan personal și profesional și în relația cu școala, colectivul ei, comunitatea locală, în abordarea unor strategii de acceptare a diversităților culturale cu scopul de a oferi șanse egale tuturor copiilor. Am dobândit o altă viziune pentru ca promovarea educației europene prin interculturalitate nu trebuie redusă la un act de acceptare, ci trebuie ridicată la un nivel de respectare și înțelegere, de colaborare și promovare a valorilor naționale în context european. Acest curs m-a ajutat să conștientizez -mai mult ca niciodată — importanța comunicării, cunoașterea limbilor străine, fapt care duce la o lărgire a orizontului, la înțelegerea superioară a problematicei Europei contemporane și oferă posibilitatea culegerii de informații utile și aplicabile la nivel profesional și personal.

Participarea mea la acest stagiul de formare continua a fost posibilă datorită bursei pe care am obținut-o prin Programul Sectorial Comenius — Mobilități Individuale, runda 16 ianuarie 2013; finanțarea participării mele la acest curs s-a realizat atât din fonduri Comenius cât și fonduri FSE — Programul Operational Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane (POSDRU).

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/participarea-la-un-curs-comenius-spice-up-your-teaching-ideas>)

Franceza, între tradițional și modern

De **Marioara Capata**

Succesul în munca instructiv-educativă depinde în cea mai mare măsură de cadrele didactice, de competența și dragostea lor pentru profesie. Nici planurile de învățământ, nici programele școlare, nici manualele, nici baza materială a școlii nu pot avea asupra elevilor o influență care să poată fi comparată cu cea a cadrelor didactice. Propun în continuare câteva metode didactice, la limita dintre tradițional și modern, aplicate de mine la clasă: Prelegerea, Brainstormingul, R.A.I., Ciorchinele “Știu/vreau să știu/am învățat”, Jocul detectivului, Tabu, toate cu exemple de practică.

Misiunea cadrelor didactice este înaltă și nobilă. Rolul profesorului în procesul de modelare a elevului era și este poate cel mai important, atât în trecut (când se considera că profesorul era în centrul atenției), cât și în prezent (unde învățarea este centrată pe elev). În contextul actual se remarcă o necesitate a schimbării în didactica tuturor disciplinelor, inclusiv în didactica limbii franceze, accentul punându-se pe strategiile și tehnicile de predare-învățare folosite la clasă.

Potrivit orientării tradiționale, rolul elevului constă în a urmări prelegerea și explicațiile profesorului, a reține, a accepta în mod pasiv ideile primite, a le reproduce și a lucra izolat. La polul opus, orientarea modernă atribuie alte roluri elevului. Acesta trebuie să își exprime punctul de vedere, să își împărtășească ideile cu ceilalți, să argumenteze, să-și pună și să pună întrebări cu scopul de a înțelege, să coopereze cu ceilalți elevi în vederea rezolvării problemelor și a sarcinii de lucru. Cheia unei ore reușite presupune înțelegere și colaborare profesor-elevi, implicare și alegerea unor strategii și metode adecvate. Astfel, se recomandă o împletire a metodelor tradiționale de predare-învățare cu cele noi și nu o respingere totală a acestora, cât și o adaptare a metodelor tradiționale la contextul actual.

Prelegerea, metodă didactică tradițională, poate fi modernizată și îmbunătățită prin preocuparea profesorului de a stimula interesul elevilor prin introducerea unor povești sau glume, a unor imagini captivante și filmulețe despre ceea ce urmează a fi prezentat sau lansarea unor întrebări incitante ce determină participarea elevilor.

Exemplu: La clasa a VII-a (Manual Sigma, L2), lectura lecției “En garde, les fantassins!” a fost precedată de vizionarea filmului artistic “Les trois mousquetaires” ce trata același subiect, fapt ce a determinat un interes deosebit din partea elevilor.

Brainstormingul, metodă ce constă în formularea a cât mai multe idei legate de o temă dată este o metodă ce prezintă mai multe avantaje: toți elevii participă în mod activ, își dezvoltă capacitatea de a trăi anumite situații, de a le analiza și de a lua decizii, își exprimă personalitatea, se eliberează de anumite prejudecăți, își dezvoltă creativitatea. Profesorul trebuie să încurajeze exprimarea ideilor, să nu permită inhibarea intervențiilor elevilor, să stimuleze explozia de idei, să motiveze învățarea elevilor începând o lecție nouă cu un brainstorming.

Exemplu: Lecțiile ce introduc vocabular nou (obiectele școlarului, animalele de la fermă, hainele, activitățile școlarului, etc.) pot

debuta cu un brainstorming pe baza temei propuse sau a unor imagini. Elevii pot utiliza dicționare.

R.A.I. (răspunde, aruncă, întreabă) este o metodă activ-participativă folosită pentru fixarea cunoștințelor deja preluate. Are avantajul de a apropia pe elevi unul de altul prin comunicarea directă.

Exemplu: clasa a V-a – fixarea cunoștințelor la lecția “a se prezenta, a răspunde la prezentări” Elevii au făcut un cerc, iar cu ajutorul unei mingi pasate de la unul la altul, s-au prezentat pe sărite. Elevul care trimitea mingea se prezenta “Je m’appelle Victor”, apoi lansa mingea și întrebarea “Comment t’appelles-tu?” unui alt elev, astfel încât toată clasa a fost antrenată într-un mod plăcut în lecție.

Ciorchinele este o metoda de brainstorming neliniară care stimulează găsirea conexiunilor dintre idei și care presupune mai multe etape: 1. se alege o temă/un cuvânt ce urmează a fi cercetat și se scrie în mijlocul tablei sau a unei fișe de lucru, 2. se cere elevilor să scrie toate ideile care le vin în minte în legătură cu tema sau cuvântul respectiv, trăgând linii între acestea și cuvântul dat, 3. activitatea se oprește atunci când se epuizează toate ideile sau când s-a terminat perioada de timp acordată. Elevii pot fi împărțiți în grupuri mici sau în perechi, fiecare grup având cretă de o anumită culoare, fiind astfel în competiție (care grupă a scris cele mai multe și mai bune idei- tabla va arăta la sfârșit ca un curcubeu). La sfârșitul lecției, ideile pot fi reorganizate în funcție de anumite criterii stabilite de elevi sau de profesor, reorganizându-se astfel ciorchinele.

Exemplu: Pot fi abordate diferite teme precum: școala, casa, meseriile, anotimpurile, animalele, etc.

“Știu/vreau să știu/am învățat” este o metodă activ-participativă ce implică lucrul frontal cu elevii sau pe grupuri mici, constând în a solicita elevilor să prezinte ceea ce știu deja despre o temă dată și de a formula întrebări la care se așteaptă răspuns din lecție.

Exemplu: Această metodă a fost folosită la clasa a VI-a pentru discutarea unor elemente legate de geografia Franței. Profesorul a oferit elevilor, împărțiți pe grupe, fișe de lucru conținând un tabel cu 3 coloane: “Știu”, “Vreau să știu”, “Am învățat”. Primele două coloane trebuie să fie completate la începutul activității, după explicațiile oferite de profesor, iar ultima trebuie completată pe parcursul lecției, în funcție de informațiile noi obținute. Astfel, ideile din coloane sunt completate pe fișele de lucru, cât și la tablă. Este de preferat ca grupele de elevi să aibă cretă de diferite culori. Elevii știau că Franța este situată în partea de vest a Europei, au enumerat câteva denumiri de munți (Alpi, Pirinei), de ape (Sena), de monumente (Turnul Eiffel, Muzeul Louvre). Elevii doreau să știe ce alți munți sunt în Franța, ce alte cursuri de apă o traversează, doreau să vadă imagini cu monumentele importante din Franța și să cunoască mai multe despre acestea. În a treia coloană “Am învățat”, elevii au transcris ce au învățat în ora respectivă.

Jocul detectivului, folosit la înțelegerea și producerea orală, poate aborda descrierea de persoane sau personaje. Un elev iese din clasă, în timp ce ceilalți vor fixa un suspect. La revenirea în clasă acesta va adresa întrebări ce necesită răspuns închis: da sau nu, iar clasa îi va răspunde până când acesta va ghici persoana. (“Il est blond? Oui. C’est une fille? Non.”)

“**Tabu**” presupune ghicirea unui cuvânt de către membrii echipei fără folosirea cuvintelor interzise. *De exemplu: "la poste"*, fără a pronunța termenii : timbres, facteur, lettre, courrier et boîte aux lettres. Elevii vor trebui să facă apel la sinonimie.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/franceza-intre-traditional-si-modern>)

iTeach: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

Editor: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Pagina Revistei: www.iteach.ro/experiencedidactice